SISTEMA DEL DINS

Exposició de **Pere Noguera**
Del 5 de novembre 2022 al 22 de gener 2023

Inauguració el **5 de novembre** a les 12 h
amb la participació dels **Tallers d'Art de l'Escola Illa de Sabadell**.

Monotip (1973-2022)
© ARXIUPERENOGUERA

Hom pot entendre les coses des de dins del sistema o bé transposar el pensament i invertir l'ordre en què aquestes se'ns presenten, per tal d'observar el "Sistema del dins", com Pere Noguera ens suggereix amb el títol d'aquesta nova mostra. Talment, és com ho ha anat fent al llarg de tota la seva trajectòria artística, amb una obra que sempre conté quelcom d'inquietant que contraria l'habitud dels sentits i trasbalsa l'espectador. Un efecte que Noguera sap crear amb una gran habilitat artística, en clau de joc i amb un fil d'humor punyent, a l'hora d'assenyalar els paranys de la representació i la fragilitat de la realitat observada, així en destrueix els fonaments tot regirant-la, desdoblant-la o duplicant-la per tal de sotmetre-la a un ordre nou, fruit de desplaçaments visuals i semàntics.

Noguera convida a capgirar la mirada i la pensa, per capbussar-nos més enllà de les convencions que s'imposen a les coses com un absolut. Les seves obres confereixen a les coses el temps de permutar lentament. Deixant marge a tot el que s'esdevé, fa palès l'energia que aquestes generen entre elles i amb el seu entorn.

L'art de Pere Noguera batega en cadascun dels objectes triats, sovint troballes, fòtils de tota mena, pedres, totxos, vidres, papers, fotografies, llibres, etcètera, elements que acostuma a fer-se seus i que, ben artísticament, reaccionen als efectes estètics als quals els sotmet, o bé que ja han patit i que ell posa en evidència, com ara l'erosió, el rovell, tot allò que genera l'exposició a l'aigua, a la terra, al foc, a l'aire, al pas del temps, i, en aquest cas, també a les forces animals, ja que Noguera fa ús de l'activitat devoradora -reproductora de buits- d'uns insectes anomenats peixets de plata, molt llaminers d'arxius i de paper.

Per a aquesta mostra, Pere Noguera ha creat uns vincles amb el context natural i cultural en el qual s'emmarca, el Marquet de les Roques, hi trobem els llibres *El meu Oncle Pere Quart* d'Ignasi Riera i *Vacances pagades* de Joan Oliver (Pere Quart), de qui tria uns versos emblemàtics que adopta com a semblança atzarosa molt escaient. Hom també hi descobrirà algunes troballes sabadellenques, així com un vídeo de l'acció *Cru, cuit, trencat...* que Pere Noguera va realitzar el 1982 a l'Escola Illa de Sabadell i que el col·leccionista Rafael Tous va filmar. Tot manipulant elements de terrissa, Noguera feia palès, amb aquesta acció, els diferents estats de la matèria, del cru al cuit, del buit al ple i les corresponents al·lusions als motlles com a matrius que exhibeixen el buit on s'origina la multiplicació.

També hi trobem imatges dels seus arxius de fotografies i el treball en procés que se'n deriva. Apropiació que reviu, en l'obra de Noguera, a manera de contenidor i generador d'històries, que destil·len tot el seu potencial dramàtic, sensible i ideològic

El procés de fabricació, el reciclatge, la multiplicació, la màgia de la repetició com a base d'una totalitat, la transformació o l'aplicació de l'atzar, entre altres moltes coses, són la base del seu treball, «Tot allò repetit ocupa un espai únic» és un lema al qual Noguera ens remet tot sovint. El simple desplaçament d'un objecte o d'una imatge evoca potencialment una àmplia xarxa d'idees i de lectures, entre les quals brilla la que defuig tota interpretació, la que apunta a la no-significació, la que llegeix el dir autònom de les coses amb el valor afegit del gaudi del joc en el capgirament d'aquestes.

ESTER XARGAY

Pere Noguera (La Bisbal d'Empordà, 1941). Ironia, joc, intuïció, atzar validen l'amplia i polièdrica trajectòria on els múltiples registres com la instal·lació, el procés fotogràfic, el vídeo, l'art d'acció, l'escenografia teatral, la pedagogia no formal, formen un extens quefer artístic.

.

Als setanta fa tres exposicions paradigmàtiques i inusuals per l'època on actua com a historiador, editor, comissari i artista: *La fotocopia com a obra document (La Sala Vinçon, Barcelona, 1975), Arxiu-Sèrie Massanet (Galeria Massanet, L'Escala, 1977), La Terrissa de la Bisbal l'argila com a matèria, el procés d'elaboració com a pràctica (Fundació Joan Miró, Barcelona, 1978)*. Tres exposicions on hi ha el nucli del corpus Noguera: entre d'altres, la instal·lació i l'acció com a estructures matriu que l'hi permeten anàlisi, improvisació, també l'apropiació dels objectes-deixalla.

De manera natural entre 1979 i 1980 el seu treball relacionat amb l'argila evoluciona cap a la pràctica de l'enfangada que consisteix a cobrir amb fang líquid espais i objectes. El fang se sotmet a un procés de contracció i craquel·lat. El monocrom matèric experimenta el moviment en el seu procés d'assecatge. A *Prop de la terra* (Instal·lació a la Terrera Trayter, Vacamorta Cruïlles, 1980), *La visita ets tu ... I els teus accessoris* (Galeria Canaleta, 1980) i *H2O* (III Symposium Internacional d'Art Performance, Lió 1981) o el cartell i instal·lació de l'exposició *Terres* (Centre Georges Pompidou, París, 1982), hi explora diferents llenguatges per on expandir aquesta via de recerca.

Durant la dècada dels 80 és present en destacades exposicions col·lectives, tan nacionals com internacionals, de l'època com, Bèstia (Barcelona, 1984), Torens van Babel (Anvers,1984), la Biennal d'escultura d'Anvers (Anvers, 1985), Extra! (Barcelona, Palma de Mallorca, 1986-87), entre d'altres, així com exposa en diverses ocasions a l'Espai 10 de la Fundació Joan Miró a Barcelona, L'espai B5-125, del Departament d'art, de la Universitat Autònoma de Bellaterra o la Sala Metrònom, Barcelona, del que n'és membre fundador. L'any 1992 participa com a representant de Barcelona a ARTE AMAZONAS, *una contribució artística per a la conferència de Nacions Unides sobre medi ambient i desenvolupament "Rio 92*" (una iniciativa del *Goethe Institut* Brasília). A format part de les exposicions col·lectives de revisió històrica com *Desacuerdos* (MACBA, Barcelona Centro José Guerrero, Granada, 2006). *El Arte Sucede (1965-1980) (MNACRS, Madrid, Koldo Mitxelena, Donostia, 2006).*

Com a referent de l'art d'acció Noguera es troba en les programacions d'àmbit peninsular i internacional. l'any 1981 va participar al III Symposium Internacional d'Art Performance a Lió amb la instal·lació *H2O*, treball relacionat amb la pràctica de l'enfangada, el residual i el quotidià. És present en els programes dels centres institucionals, per exemple, a *La Acción*, MNCARS (1994), al *Cicle de Performance* dins l'exposició *Art i Acció, entre la performance i l'objecte, 1949-1979,* MACBA, 1998, a la vegada és col·laborador habitual d'iniciatives independents com revista *caminada* i *revista parlada* organitzades, entre altres artistes, per Ester Xargay i Carles Hac Mor.

Del 1997 al 2006 va dirigir els treballs de museografia i la posada en escena de la col·lecció al Terracota Museu de La Bisbal. La seva obra es troba representada a la Col·lecció Rafael Tous d'Art Contemporani, a la Fundació Vila Casas, La fundació Suñol, Fundación Ernesto Ventós, al Museu d'Art de Girona, Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) i al Museo Artium de Vitória.